

Αγαπητέ κ. Χατζηβασίλη,

Επιτρέψτε μου καταρχήν να σας συγχαρώ τόσο για το μακρόχρονο έργο σας, όσο και για την συνεισφορά σας όχι μόνο στην πληροφόρηση/ψυχαγώγηση της παροικίας μας αλλά και την συνεχή σας εμμονή στον εμπλουτισμό του διαλόγου για θέματα τα οποία αφορούν την Ελληνική παροικία στην θετή μας πατρίδα αγνοώντας τα πύρα.

Ξεπερνώντας την προσωπική μου δέσμευση να μην ασχοληθώ δημόσια με θέματα της παροικίας μας, που πιστά την τήρησα επί 16 χρόνια, θεωρώσα σωστό να γράψω την επιστολή αυτή για ένα μείζον θέμα που έρχεται σήμερα στην επικαιρότητα.

Το θέμα αυτό είναι ο Δούρειος Ίππος εν ονόματι «Δικαίωμα Ψήφου Αποδήμων». Πάρα πολύ σωστά είσατε ενάντια του νομοσχεδίου αυτού στην μορφή του που παρουσιάστηκε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Ο απόδημος Ελληνισμός αξίζει κάτι παραπάνω από ένα νομοσχέδιο βγαλμένο κατά ποδών για να εφαρμοστεί μία δέσμευση του κ.κ. Πρωθυπουργού φερόμενη σε στιγμή ενθουσιασμού του.

Ένα τόσο σοβαρό θέμα χρειάζεται σοβαρή και μεγάλη μελέτη. Κάθε ομάδα Αποδήμων έχει διαφορετικές ανάγκες. Δεν είναι εφικτό να τις τσουβαλιάσουμε όλες σε ένα μεγάλο σάκο και να εφαρμόσουμε ένα ενιαίο νομοσχέδιο με το οποίο αγνοούμε την Ιστορία κάθε παροικίας καθώς την εκπροσώπησή της. Συμφωνώ, και έχω στο παρελθόν και εγώ συμμετάσχει σε προσπάθειες οι οποίες είχαν ως αμώτερο σκοπό την εκπροσώπηση των αποδήμων στην γενέτειρα. Μία εκπροσώπηση όμως η οποία πηγάζει από την εδώ παροικία και όχι έμφυτη από την Ελλάδα. Και φυσικά όχι ένα ή δύο άτομα, ένα εκπροσωπευτικό σώμα το οποίο απαντά στις ανάγκες και στα αιτήματα των αποδήμων. Δεν χρειαζόμαστε πολιτικούς, το σύστημα τους φθείρει, και εάν δεν τους φθείρει το σύστημα θα τους καταπιέσει το κοινοβουλευτικό συμφέρον. Και ερωτώ μετά, τι θα ψηφίσει ένας εκπρόσωπος στο Κοινοβούλιο των Ελλήνων, το νομο-

σχέδιο που στηρίζει το κόμμα του/της ή κατά συνείδηση. Δεν περιμένω απάντηση γιατί όλοι την ξέρουμε, αυτό που στηρίζει το κόμμα.

Ένα σωστά απαριζόμενο εκπροσωπευτικό σώμα, θα είναι ποιο αποτελεσματικό από το να έχουμε βουλευτές στο Κοινοβούλιο. Αυτό φυσικά πάει

μενη μετανάστες στην δεκαετία του 60 ή 70. Είμαστε μια επιτυχημένη και υπερήφανη παροικία η οποία συνεισφέρει θετικά και αποτελεσματικά όχι μόνο στην επιτυχία του κράτους που λέγετε Αυστραλία, αλλά συνεισφέρουμε και στο πολυεθνικό πολιτισμό της Αυστραλίας. Δημιουργήσαμε, εμπλου-

μας επιβλήθηκε από την τότε Κυβέρνηση. Το τι δεν είδαμε εμείς, γιατί είχαμε συναισθηματική μυωπία, ήταν το γεγονός ότι το ΣΑΕ ήταν στυμμένο με κύριο γνώμονα τα κομματικά συμφέροντα στην Ευρώπη και κυρίως στην Γερμανία, γιατί σε κάθε εκλογές, είτε Βουλευτικές είτε Νομαρχιακές/Δημοτικές, δεκάδες χιλιάδες Έλληνες από την Γερμανία κατεβαίνουν στην Ελλάδα.

Κάλλιστα, το Εθνικό Συμβούλιο μπορούσε άνετα να μετατραπεί στο εδώ Συμβούλιο του ΣΑΕ, αυτό όμως δεν συμφωνούσε με τους απώτερους σκοπούς της τότε Ελληνικής Κυβέρνησης. (Κάτι φτιαγμένο στα μέτρα μας και από εμάς, δεν μπορούσαν να το έχουν υπό έλεγχο, ενώ το δικό τους, ε είναι δικό τους).

Μας δίνετε η ευκαιρία να επανεξετάσουμε και να διορθώσουμε στα δικά μας μέτρα και στις δικές μας ανάγκες την εκπροσώπησης μας. Πρέπει να πάρουμε αυτήν την ευκαιρία σοβαρά και να την μελετήσουμε με την σοβαρότητα που της πρέπει. Δεν πειράζει εάν χρειαστεί χρόνος, τον έχουμε, το τι δεν έχουμε είναι η άνεση μιας άλλης αποτυχίας. Κύριοι και Κυρίες του ΣΑΕ, είναι η ευκαιρία σας να αποδείξετε, αλλά και μία αφορμή να κερδίσετε από πολλούς αυτό που ποτέ δεν είχατε, την αναγνώριση. Αποδεχτήκαμε έναν Δούρειο Ίππο, το ΣΑΕ, αυτό ήταν λόγω έλλειψης εμπειρίας, νομίζω ότι μάθαμε και δεν πρέπει να δεχτούμε δεύτερο και είναι καιρός να αλλάξουμε τον πρώτο ίππο σε αγωνιστή.

Σας ευχαριστώ.

Ναπολέων Τσάνης
Arncliffe NSW

Ο Δούρειος Ίππος εν ονόματι «Δικαίωμα Ψήφου Αποδήμων»

και σε ένα άλλο κομμάτι που λέγετε Σ.Α.Ε., προσωπικά δεν μπορώ να καταλάβω την στήριξη του ΣΑΕ για Κοινοβουλευτική παρουσία των αποδήμων. Παιδιά, εσείς είσατε οι εκπρόσωποί μας ως προς την Ελλάδα και την έκαστη Κοινοβουλευτική ηγεσία. Μήπως κουραστήκατε, μήπως σας μάγεψε η ιδέα του Βουλευτή Η μήπως τελικά καταλάβατε ότι το ΣΑΕ όσο αφορά τους απόδημους απέτυχε και κοιτάτε μια τιμή ενέκεν πόρτα φυγής. (Είναι και το άλλο, ένα Κυπαρίσσι που από αρχή στραβίζει, ότι και να κάνεις μετά δεν ορθώνεται, όταν άλλοι στήγανε αδελφότητες και άλλοι εταιρείες με το όνομα Ομοσπονδίες για να βρουν μια θέση στο ΣΑΕ και να αποκλείσουν άλλες, και η ηγέτες του ΣΑΕ έκαναν στραβά μάτια για να έχουν αριθμούς τι περιμένουμε. Καλά λέει ο Μανολιώς, Η στραβά είναι ο Γιαλός, ή στραβά αρμενίζουμε)

Το ΣΑΕ έπρεπε και πρέπει, έως νομοθετημένο σώμα να καλέσει την παροικία σε ένα ευρύτερο διάλογο περί του θέματος και να δείξει αρχηγία και όχι υποταγή. Δεν είμαστε η νεοφερρό-

τίσαμε, αντιπροσωπεύσαμε σε κοινοβούλια και όπου αλλού μπορεί κάποιος να φανταστεί. Ναι κ. Χατζηβασίλη, αξία κερδίσαμε τον σεβασμό της θετής μας πατρίδας προς την παροικία μας. Καιρός είναι να κερδίσουμε και το σεβασμό της γενέτειρας.

Η σωστή και άρτια σύνθεση ενός σώματος του οποίου ο σκοπός είναι η εκπροσώπηση της παροικίας μας δεν μπορεί να γίνει κατά εντολή κανενός ή σε λίγο χρόνο. Θα στρέψω κ. Χατζηβασίλη την μνήμη σας στο 92 που με αφορμή το Μακεδονικό και την Πορεία Διαδήλωσης στο Σύνδνευ, ιδρύθηκε το Εθνικό Συμβούλιο. Επενδύσαμε 6 μήνες διάλογο ώστε να μπορέσουμε να καταλήξουμε στην εκπροσώπησης του. Τι απέγινε του Συμβουλίου αυτού, ήρθε εντός μίας ημέρας το ΣΑΕ και πήρε τα πρωτεία όπως θα λέγαμε.

Το ΣΑΕ δεν είναι βγαλμένο από εμάς. Οι σκοποί του και οι όροι του δεν διαμορφώθηκαν μετά από διάλογο της Ελλάδας με τους απόδημους σε όλον τον κόσμο. Ποιος μας ρώτησε τότε σαν παροικία τι θέλαμε εμείς ή τι μορφή εκπροσώπησης θέλαμε. Το ΣΑΕ

Άγια μέρα ζυγώνει

Άγια μέρα ζυγώνει της Παναγιάς, θλίψη-πόνος δυνατό σηκώνεται ξεροβόρι τον κόσμο ταράζει ο τρόμος.

Χριστός σταυρώνεται στον Γολγοθά άνθρωπων τρέλλα και μανία γονατιστή σπαράζει η Παναγιά σε λίγο, άγιο θα φορέσει μανδύα.

Ταράζεται ουρανός και ηγ τρέχουν, δολοφόνοι να κρυφτούν θεϊκή ακούγεται φωνή σε θολό νερό περπατούνε.

Άφοβη προβάλλεται η θεότης της Παναγιάς ο πόνος μαλακώνει στα κάρβουνα θα πέσει ο προδότης ανάσταση, τον κόσμο στεφανώνει.

Σεμνή των ανθρώπων μητέρα ο σπαραγμός σου, λυτρωμός άγιο θα φορέσεις βέρα ο γιός σου είναι ο Θεός.

Σε άγιο θρόνο κατοικείς

ανθρώπου φυλαχτό σου η λατρεία παντοτεινά εκεί θα ζεις Θεών, αγίων μεγαλεία.

Ο πόνος, η πίκρα, ο μαρασμός της νιότης σου η ομορφάδα με άγιο θα λουστείς φως στον τάφο σου παντοτεινή λαμπάδα.

Γονατιστοί στην άγιο σου μορφή με μάτια δακρυσμένα σε σένα, η βραδινή προσευχή άγιο του κόσμου μητέρα.

Σκόρπα αγιοσύνη και παρηγοριά σε σένα τα βλέμματα στραμμένα γέμισαν οι δρόμοι, άτυχα και ορφανά λύτρωση ζητάν από εσένα.

Αδικία τον κόσμο γεμίζει άτυχα, φτωχά κι ορφανά η κοινωνία μαστίζει σεμνή, μητέρα Παναγιά.

Μαλάκωσε τις άδικες πληγές τον κόσμο κυβερνά η ανισότης

δεν λειτουργούν καλά οι εκκλησιές σατανικό χέρι έχει φουντώσει.

Οι ολίγοι με κομπές φορεσιές χρόνια κρατάνε το τιμόνι πυρήνας οικονομικός οι εκκλησιές τον οβολόν βαράνε στο αμόνι.

Μεγάλη ημέρα και λαμπρή του κόσμου ευλογημένη τα λίγα ψίχουλα στο πουγγί μαύρη μοίρα τα περιμένει.

Ανάσταση θα φωτίσει όλη τη γη ο Μάης δροσιά θα απλώσει στη σούβλα το καλό αρνί άλλη ζωή θα δώσει.

Όλοι με αγάπη Χριστιανική της Παναγιάς, κεράκι και λιβάνι αυτή κόσμη είναι η ζωή κάποτε ο χρόνος θα μαράνει.

Χρόνια πολλά
μετά τιμής
Ι. Γ. Βασιλείου